

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJE

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 3. prosinca 2014.

[Multimedia]

Apostolsko putovanje u Tursku

Draga braćo i sestre, dobar dan! No ne čini se baš da je dan dobar, vrijeme nije baš lijepo... Ali vi ste hrabri pa i kada je dan ružan vaše je lice vedro, i idemo dalje! Ova se audijencija održava na dva različita mjesta, kao što uvijek činimo kada pada kiša: ovdje na Trgu te s bolesnicima u dvorani Pavla VI. Već sam se s njima susreo, pozdravio ih i oni prate audijenciju na velikom video-zidu, jer su bolesni i ne mogu biti na kiši. Pozdravimo ih odavde pljeskom.

Danas želim s vama podijeliti neke stvari sa svoga hodočašća u Tursku na kojem sam boravio od prošlog petka do nedjelje. Kao što sam zamolio da svojom molitvom pratite pripreme i sam tijekom toga putovanja, sada vas molim da zahvalite Gospodinu na njegovu ostvarenju te da uroditi plodovima dijaloga kako u našim odnosima s pravoslavnom braćom, tako u odnosima s muslimanima kao i u hodu prema miru među narodima. Osjećam, u prvom redu, svojom dužnošću ponovno uputiti izraze zahvalnosti Predsjedniku Republike, Predsjedniku Vlade i Predsjedniku za vjerske poslove i ostalim vlastima, koji su me primili s poštivanjem i jamčili da svi događaji proteknu prema planu. To zahtijeva zalaganje, i oni su to rado učinili. Upućujem bratski pozdrav biskupima Katoličke crkve u Turskoj, predsjedniku Biskupske konferencije, koji je tako dobar, i zahvaljujem katoličkim zajednicama za njihovu zauzetost, kao i ekumenskom patrijarhu Njegovoj Svetosti Bartolomeju I., na srdačnom gostoprimstvu. Blaženi Pavao VI. i sveti Ivan Pavao II., koji su boravili u Turskoj, i sveti Ivan XXIII., koji je bio papinski delegat u toj zemlji, s neba su svojim zagovorom pratili moje hodočašće, koje se dogodilo osam godina nakon hodočašća moga predšasnika Benedikta XVI. Ta je zemlja draga svim kršćanima, posebno zato jer u njoj rođen

apostol Pavao, jer je bila domaćinom sedam koncila, i jer se ondje, u blizini Efeza, nalazi "Marijina kuća". Tradicija kaže da je ondje živjela Gospa, nakon silaska Duha Svetoga.

Prvoga dana apostolskog putovanja susreo sam se s predstavnicima vlasti te zemlje, čije je stanovništvo velikom većinom muslimansko, ali koja je po ustavu sekularna država. I s vlastima sam razgovarao o nasilju. Upravo zaborav Boga, a ne njegovo slavljenje, rađa nasiljem. Zbog toga sam insistirao na važnosti da se kršćani i muslimani zajedno zalažu za solidarnost, za mir i pravednost, rekavši kako svaka država mora zajamčiti građanima i vjerskim zajednicama stvarnu slobodu vjeroispovijesti.

Danas prije nego ću poći pozdraviti bolesnike bio sam s grupom kršćana i muslimana koji sudjeluju na skupu koji je organizirao dikasterij za međureligijski dijalog, pod vodstvom kardinala Taurana, te su i oni sami izrazili tu želju da nastave u tome bratskom dijalogu među katolicima, kršćanima i muslimanima.

Drugoga dana posjetio sam neka mjesta-simbole različitih vjeroispovijesti prisutnih u Turskoj. Čineći to osjećao sam u srcu zaziv upućen Gospodinu, Bogu neba i zemlje, milosrdnom Ocu čitavog čovječanstva. Središnji događaj dana bilo je euharistijsko slavlje u katedrali na kojem su se okupili pastiri i vjernici različitih katoličkih obreda prisutnih u Turskoj. Nazočili su također ekumenski patrijarh, armenski apostolski patrijarhijski vikar, sirska-pravoslavni metropolit i predstavnici protestantskih Crkava. Zajedno smo zazivali Duha Svetoga, tvorca jedinstva Crkve: jedinstva u vjeri, jedinstva u ljubavi, jedinstva u duhovnoj povezanosti. Božji narod, u bogatstvu svojih tradicija i artikulacija, pozvan je pustiti da ga vodi Duh Sveti, u stalnom stavu otvorenosti, poučljivosti i poslušnosti. Na našem putu ekumenskog dijaloga kao i našega jedinstva, naše Katoličke crkve, Duh Sveti je taj koji sve čini. Na nama je pustiti mu da to čini, prihvaćajući ga i slijedeći njegova nadahnuća.

Treći i ujedno posljednji dan, na blagdan svetog Andrije apostola, pružio je idealan kontekst za jačanje bratskih odnosa između rimskog biskupa, Petrova nasljednika, i carigradskog ekumenskog patrijarha, nasljednika Andrije, brata Šimuna Petra, koji je osnovao tu Crkvu. S Njegovom Svetošću Bartolomejem ponovno sam izrazio spremnost da ćemo nastaviti ići putem prema ponovnoj uspostavi punog zajedništva između katolikâ i pravoslavaca. Zajedno smo potpisali zajedničku izjavu, posljednju etapu toga hoda. Posebno je bilo znakovito da se taj čin dogodio na kraju svečane liturgije blagdana svetog Andrije, na kojoj sam sudjelovao s velikom radošću, i nakon koje je uslijedio dvostruki blagoslov kojeg su udijelili carigradski patrijarh i rimski biskup. Molitva je temelj za svaki plodni ekumenski dijalog pod vodstvom Duha Svetoga, koji je, kao što sam rekao, tvorac jedinstva.

Posljednji susret – to je bilo lijepo i bolno – bio je sa skupinom mladih izbjeglica, koje su zbrinuli salezijanci. Za mene je bilo veoma važno susresti neke izbjeglice iz ratom zahvaćenog područja na Bliskom istoku, bilo zato da im izrazim svoju blizinu i blizinu Crkve, bilo zato da istaknem

vrijednost prihvaćanja, u čemu se i Turska veoma zauzela. Zahvaljujem još jednom Turskoj za to prihvaćanje tolikih izbjeglica i zahvaljujem od srca salezijancima iz Istanbula. Ti salezijanci rade s izbjeglicama, oni su dobri! Susreo sam se također s drugim svećenicima i jednim njemačkim isusovcem i drugima koji rade s izbjeglicama ali taj salezijanski oratorij za izbjeglice je nešto doista lijepo, to je skroviti rad. Od srca zahvaljujem svim onim osobama koje rade s izbjeglicama. I molimo za sve izbjeglice i prognanike, te da se uklone uzroci te bolne rane.

Draga braćo i sestre, neka svemogući i milosrdni Bog nastavi štititi turski narod, njegove čelnike i predstavnike različitih religija. Neka zajedno grade budućnost mira, tako da Turska može predstavljati mjesto mirnog suživota među različitim religijama i kulturama. Molimo također da, po zagovoru Djevice Marije, Duh Sveti učini to apostolsko putovanje plodnim i ojača u Crkvi misijski žar, kako bi navijestila svim narodima, u poštivanju i u bratskom dijalogu, da je Gospodin Isus istina, mir i ljubav. Jedino on je Gospodin.